

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové v právní věci žalobce: **Ing. arch. A. D.**, bytem xxx, zastoupen JUDr. Romanem Haisem, advokátem, se sídlem Brno, Jiráskova 41, proti žalovanému: **Česká komora architektů**, se sídlem Praha 1, J.ská 34/6, o žalobě proti rozhodnutí představenstva České komory architektů ze dne 15. 11. 2010, sp. zn. DR 2009-25/71,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí představenstva České komory architektů ze dne 15. 11. 2010, sp. zn. DR 2009-25/71 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7 808 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Romana Haise, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí představenstva České komory architektů ze dne 15. 11. 2010, sp. zn. DR 2009-25/71 (dále též napadené rozhodnutí), kterým byl potvrzen rozsudek Stavovského soudu České komory architektů (dále též Stavovský soud) ze dne 24. 8. 2010 sp. zn. DR 2009-

25/64, jímž byl žalobce shledán vinným z porušení povinností uložených v ustanovení § 26 odst. 3 Profesního a etického řádu České komory architektů a podle ustanovení § 20 odst. 1 písm. c) zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 360/1992 Sb.) mu bylo uloženo disciplinární opatření – pozastavení autorizace na dobu 1 roku.

Žalobce v podané žalobě namítl, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů považuje za nesprávné. Došlo k vážnému pochybení při prokazování disciplinárního provinění. Poukázal na značný nepoměr mezi porušením povinnosti, kterého se měl dopustit a uloženým postihem, který bude mít nejen vliv na jeho dobrou pověst, ale též velmi zasáhne do jeho majetkových poměrů.

Žalobce dále namítl, že rozsudek Stavovského soudu byl vydán při jednání dne 24. 8. 2010, kterému nebyl přítomen a ke kterému nebyl ani řádně předvolán.

Žalobce dále namítl, že uložená sankce, představující druhý nejprísnější postih, je nepřiměřená, zcela neodůvodněná a rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou v tomto směru nepřezkoumatelná.

Žalovaný správní orgán ve vyjádření k žalobě k námitkám vzneseným žalobcem uvedl, že prokazování disciplinárního provinění žalobce proběhlo v souladu s Hlavou IV. Disciplinárního a smířčího řádu České komory architektů. Disciplinární provinění, kterého se žalobce dle rozsudku Stavovského soudu dopustil, bylo prokázáno zejména protokolem ze slyšení Ing. arch. J. K. před Dozorčí radou České komory architektů ze dne 26. 1. 2010, žádostí o stavební povolení společnosti XXX, a.s. podanou dne 20. 7. 2009 ke stavebnímu úřadu a výzvou odboru územního a stavebního řízení Úřadu městské části Brno – Královo Pole ze dne 27. 7. 2009 k odstranění nedostatků žádosti o vydání stavebního povolení. Uvedené důkazy prokazují, že když žalobce převzal zakázku na zpracování projektové dokumentace na projekt „Komerční a obytný soubor XXX v areálu bývalých Xxx xxx“, věděl, kdo je autorem předchozí fáze projektu – projektové dokumentace pro územní rozhodnutí, a přesto autora o převzetí zakázky neinformoval a neověřil, zda je autor vypořádán s objednatelem. K námitce značného nepoměru mezi spáchaným disciplinárním proviněním a uloženým postihem žalovaný uvedl, že pravidlo formulované v § 26 odst. 3 Profesního a etického řádu má dva základní rozměry. V první řadě chrání autorská práva architektů. Převzetí zakázky bez ověření vypořádání autorských práv, tedy postup bez ohledu k autorským právům je jedním z nejzávažnějších disciplinárních provinění, kterého se může autorizovaný architekt vůči svým kolegům dopustit. Vedle zásahu do principu autorství, může mít tento postup další významně negativní věcné i právní důsledky v osobně nesené profesní odpovědnosti. V případě přejímání zakázky je třeba vždy smluvně vyjasnit a vypořádat závazky plynoucí z profesní odpovědnosti za projektovou dokumentaci z důvodů předcházení škodám. Pokud k tomuto vypořádání nedojde, vystavuje architekt, který zakázku přebírá v riziko jak architekta původního, tak zejména klienta, kterému hrozí v případě vzniku škody způsobené vadou v projektové dokumentaci a v nemožnosti prokázat, po kterém z obou architektů lze její náhradu požadovat, že bude nucen nést náhradu škody sám nebo se bude nápravy škod obtížně domáhat. Architekt jednáním v rozporu s § 26 odst. 3 Profesního a etického řádu České komory architektů ohrožuje nejen oprávněné zájmy původního autora, nýbrž také zájmy klienta. Druhým aspektem uvedeného ustanovení je ochrana, kterou toto ustanovení poskytuje autorizovanému architektovi před nezákonným jednáním klienta. Je v zájmu všech autorizovaných architektů, aby klient, který jednou nesplnil smluvní povinnost,

nemohl stejným způsobem pokračovat i dále a nepoškodil svým jednáním větší počet autorizovaných osob a nevystavoval je úmyslně či z vědomé nedbalosti opakovanému poškození autorských práv. V tomto směru funguje uvedené ustanovení jako kontrolní mechanismus, jehož ochrana směřuje jak vůči architektovi původnímu, tak vůči tomu, který zakázku přebírá. K námitce neúčasti u jednání Stavovského soudu žalovaný uvedl, že se žalobce třikrát nedostavil ke slyšení před Dozorčí radou České komory architektů (2x se písemně omluvil bez řádného doložení důvodu omluvy, 1x se neomluvil). Po zahájení disciplinárního řízení před Stavovským soudem se na první jednání dne 29. 4. 2010 nedostavil za zaslání písemné omluvy bez uvedení důvodu. Na další jednání Stavovského soudu nařízeného na 3. 6. 2010 se opět nedostavil a zaslal toliko písemnou omluvu s uvedením důvodu nemoci ovšem bez doložení dokladu o zdravotní neschopnosti. Z jednání dne 8. 7. 2010 se žalobce opět omluvil, omluva byla odůvodněna nehodou opět však bez následného doložení. Poslední jednání Stavovského soudu ve věci bylo nařízeno na den 24. 8. 2011, kdy zásilka s předvoláním nebyla žalobcem z důvodu jejího nevyzvednutí převzata. Dne 24. 8. 2010 rozhodl Stavovský soud v nepřítomnosti žalobce a to v souladu s § 40 odst. 2 Disciplinárního a smířčího řádu České komory architektů. Žalovaný zdůraznil, že vzhledem k tomu že žádná z jeho omluv nebyla dokladována, nelze je považovat za omluvy „řádné“ a omluvu odeslanou e-mailem v den jednání, ze kterého se žalobce omluvil lze těžko považovat za omluvu podanou „včas“. Žalobce byl opakovaně vyzván, aby své omluvy dokladoval. Ze všech uvedených důvodů navrhl zamítnutí žaloby.

Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

Na základě stížnosti Ing. arch. J. K. ze dne 1. 10. 2009 podala Dozorčí rada České komory architektů dne 16. 3. 2010 návrh na zahájení disciplinárního řízení s Ing. Arch. A. D. pro podezření z porušení ustanovení § 26 odst. 1, 3 a 4 Profesního a etického řádu České komory architektů. Porušení tohoto ustanovení se měl žalobce dopustit tím, že v průběhu roku 2009 zpracoval dokumentaci pro stavební povolení na akci „Komerční a obytný soubor XXX v prostorách Xxx v Brně“ bez předchozího písemného sdělení zpracovateli projektu pro územní řízení Ing. arch. J. K.. Na základě návrhu zahájil Stavovský soud s žalobcem disciplinární řízení a nařídil první jednání v disciplinární věci na den 29. 4. 2010. Z tohoto jednání se žalobce bez uvedení důvodu e-mailem dne 28. 4. 2010 omluvil. Tato omluva byla akceptována a dopisem ze dne 29. 4. 2010 byl žalobce vyrozuměn, že tento postup je výjimečný a žalobce byl vyzván k doložení omluvy. Na další jednání Stavovského soudu nařízeného na 3. 6. 2010 se žalobce opět nedostavil a zaslal toliko písemnou omluvu s uvedením důvodu nemoci, bez doložení dokladu o zdravotní neschopnosti. Jednáno nebylo. Z jednání dne 8. 7. 2010 se žalobce opět omluvil z důvodu nehody v den jednání Stavovského soudu avšak bez následného doložení. Jednáno nebylo. Žalobce byl následně předvolán k dalšímu jednání nařízenému na den 24. 8. 2010, současně byl vyzván k doložení svých předchozích omluv. Tato zásilka se Stavovskému soudu vrátila z důvodu jejího nevyzvednutí žalobcem. Dne 24. 8. 2010 proběhlo před Stavovským soudem ústní jednání v nepřítomnosti žalobce, při kterém byl vynesena rozsudek, jímž byl žalobce shledán vinným s porušením povinností uložených ustanovením § 26 odst. 3 Profesního a etického řádu České komory architektů a podle ustanovení § 20 odst. 1 písm. c) zákona č. 360/1992 Sb. mu bylo uloženo disciplinární opatření – pozastavení autorizace na dobu 1 roku. V odůvodnění tohoto rozhodnutí prvostupňový správní orgán uvedl, že při jednání dne 24. 8. 2010 na základě provedených důkazů (stížnost Ing. arch. J. K. ze dne 1. 10. 2009, písemné vyjádření žalobce ze dne 4. 12. 2009, kopie zpracovávané projektové dokumentace pro změnu územního rozhodnutí, odstoupení společnosti xxx, s.r.o. od smlouvy o dílo se společností XXX, a.s. ze

dne 17. 10. 2008, protokol ze slyšení Ing. arch. K. u Dozorčí rady České komory architektů ze dne 26. 1. 2010, studie zástavby a stručný popis projektu XXX – Komerční a obytný soubor zpracovaný xxx, s.r.o., žádost o stavební povolení společnosti XXX, a.s. podaná dne 20. 7. 2009, kopie zákresu do katastrální mapy stavby, výzva stavebního úřadu k odstranění nedostatků v žádosti o vydání stavebního povolení a vyjádření Úřadu městské části Brno – Královo Pole ze dne 18. 3. 2010) učinil skutkové zjištění, že společnost xxx, s.r.o. vypracovala na základě smlouvy o díle se společností XXX, a.s. ze dne 16. 5. 2007 projektovou dokumentaci pro územní řízení pro shora uvedenou stavbu. Projektovou dokumentaci autorizoval razítkem Ing. arch. J. K.. Na základě této dokumentace vydal stavební úřad územní rozhodnutí. Toto nabylo právní moci dne 12. 9. 2008. Dne 17. 10. 2008 odstoupila společnost xxx, s.r.o. od smlouvy o dílo. Dne 20. 7. 2009 podala společnost XXX, a.s. u stavebního úřadu žádost o vydání stavebního povolení na předmětnou stavbu. Jako příloha k žádosti o stavební povolení byla předložena stavebnímu úřadu projektová dokumentace pro stavební povolení zpracovaná Ing. arch. A. D.. Žalobce se z ústního jednání před Disciplinární radou České komory architektů konaného dne 8. 12. 2009 omluvil a zaslal písemné vyjádření ke stížnosti ze dne 4. 12. 2009 a současně s tímto dopisem předložil kopie zpracované projektové dokumentace a kopii odstoupení xxx, s.r.o. od smlouvy s XXX, a.s. z důvodu neplnění finančních závazků. Ve svém písemném vyjádření uvedl, že stížnost na porušení autorských práv podaná Ing. K. je zcela neopodstatněná, neboť společnost vypracovala zcela nový projekt, který bude předmětem nového územního a stavebního řízení. Na základě uvedeného správní orgán prvního stupně shledal, že žalobci musel být znám autor dokumentace pro územní rozhodnutí, neboť zpracoval dokumentaci pro stavební povolení na základě pravomocného územního rozhodnutí vydaného na základě projektové dokumentace pro územní řízení zpracované xxx, s.r.o. a autorizované Ing. arch. J. K., přesto před převzetím zakázky písemně neinformoval původního zhotovitele a neověřil, zda jsou zhotovitel a zadavatel řádně vypořádáni. Na základě uvedených skutečností tak správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že žalobce prokazatelně porušil ustanovení § 26 odst. 3 Profesního a etického řádu České komory architektů. Správní orgán prvního stupně závěrem uvedl, že skutečnost, že žalobce v průběhu disciplinárního řízení nerespektoval opakované výzvy Stavovského soudu k doložení řádné omluvy z nařízených jednání při rozhodování o disciplinárním opatření, zhodnotil jako přitěžující okolnost.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 15. 11. 2010, jímž byl napadený rozsudek Stavovského soudu potvrzen. V odůvodnění tohoto rozhodnutí odvolací orgán zrekapituloval průběh správního řízení a uvedl, že v disciplinárním řízení provedl Stavovský soud řadu listinných důkazů, z nichž vyplynulo, že žalobce zcela zanedbal svoji povinnost a při vstupu do zakázky, jejímž původním zhotovitelem byl Ing. arch. J. K., neinformoval písemně původního zhotovitele a neověřil, zdali je s ním zadavatel řádně vypořádán. Žalobce se jednání Stavovského soudu bez řádně doložené omluvy ani jednou nezúčastnil a tudíž Stavovský soud rozhodl v jeho nepřítomnosti, přičemž neúčast žalobce bez řádně doložené omluvy považoval za přitěžující okolnost. Na základě provedených důkazů Stavovský soud shledal ze strany žalobce porušení povinnosti stanovené v § 26 odst. 3 Profesního a etického řádu České komory architektů a uložil mu disciplinární opatření pozastavení autorizace na dobu 1 roku. Odvolací orgán závěrem uvedl, že vzhledem k tomu že žalobce v podaném odvolání neuvedl žádné důvody, pouze se domáhal toho, aby věc byla znovu projednána, posoudil průběh disciplinárního řízení a neshledal žádné skutečnosti, které by zpochybňovaly jeho správnost. Vzhledem k tomu že odvolání neobsahovalo žádné důvody, nemohl se jimi odvolací orgán ani zabývat.

Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.

Podle ustanovení § 20 odst. 1 zákona č. 360/1992 Sb. za závažné nebo opětovné porušení povinnosti autorizované osoby stanovené tímto zákonem (dále jen „disciplinární provinění“) Komora autorizované osobě uloží, nejde-li o trestný čin, některé z těchto disciplinárních opatření:

- a) písemnou důtku,
- b) pokutu až do výše 50 000 Kč,
- c) pozastavení autorizace na dobu nejvýše 3 let,
- d) odejmutí autorizace.

Rozhodnutí o disciplinárním opatření podle písm. b) nebo c) může současně obsahovat rozhodnutí o zákazu výkonu funkcí v Komoře.

Podle ustanovení § 12 odst. 3 zákona č. 360/1992 Sb. při výkonu své činnosti je autorizovaná osoba povinna dbát platných obecně závazných právních předpisů, jakož i předpisů vydaných příslušnou Komorou.

Podle ustanovení § 21 odst. 3 zákona č. 360/1992 Sb. nestanoví-li tento zákon nebo vnitřní předpisy Komory něco jiného nebo nevyplývá-li něco jiného z povahy věci, použijí se v disciplinárním řízení ustanovení správního řádu.

Podle ustanovení § 26 odst. 3 Profesního a etického řádu České komory architektů architekt nepřevzme rozpracovanou zakázku bez vědomí jejího původního zhotovitele. Před převzetím zakázky musí architekt neprodleně a písemně informovat o zakázce jejího původního zhotovitele a dotázat se, zda původní zhotovitel a zadavatel jsou řádně vypořádáni. Nevyjádří-li se původní zhotovitel k této informaci do 15 kalendářních dnů od doručení žádosti, má se za to, že souhlasí. Pokud původní zhotovitel v této lhůtě prokáže, že není se zadavatelem řádně vypořádán, architekt rozpracovanou zakázku nepřevzme, ledaže požadavky původního zhotovitele jsou s ohledem na smlouvu uzavřenou mezi ním a klientem zjevně nepřiměřené a převzetím zakázky nebudou dotčena autorská práva původního zhotovitele.

Podle ustanovení § 21 odst. 4 zákona č. 360/1992 Sb. autorizovaná osoba, proti které je disciplinární řízení vedeno, má právo vyjádřit se k důvodům uvedeným v návrhu, ke způsobu jejich zjištění, navrhopvat důkazy nebo jejich doplnění, klást svědkům nebo znalcům otázky při ústním jednání, které musí být vždy nařízeno.

Podle ustanovení § 17 odst. 1 Disciplinárního a smírčího řádu České komory architektů o doručování se přiměřeně užijí ustanovení obecně platných právních předpisů.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 Disciplinárního a smírčího řádu České komory architektů jednání se koná za stálé přítomnosti celého Stavovského soudu nebo disciplinárního senátu. Řídí je předseda, účast disciplinárního žalobce je povinná. Disciplinárně obviněný má být zásadně přítomen; v jeho nepřítomnosti lze jednat jen tehdy, když se bez náležité omluvy opakovaně nedostaví nebo když požádá, aby se jednání konalo v jeho nepřítomnosti.

Podle odstavce 2 citovaného ustanovení za náležitou omluvu z jednání je považována nemoc, pobyt v zahraničí, závažné rodinné důvody a výjimečně a nikoliv opakovaně i pracovní cesta. Omluvu je disciplinárně obviněný povinen soudu prokázat.

Soud se nejprve zabýval námitkou žalobce, že došlo k vážnému pochybení při prokazování disciplinárního provinění. Jedná se o obecnou, blíže neargumentovanou námitku, k níž je třeba uvést, že z napadeného rozhodnutí vyplývá, na základě jakých skutečností (stížnost Ing. arch. J. K. ze dne 1. 10. 2009, písemné vyjádření žalobce ze dne 4. 12. 2009, kopie zpracovávané projektové dokumentace pro změnu územního rozhodnutí, odstoupení společnosti xxx, s.r.o. od smlouvy o dílo se společností XXX, a.s. ze dne 17. 10. 2008, protokol ze slyšení Ing. arch. K. u Dozorčí rady České komory architektů ze dne 26. 1. 2010, studie zástavby a stručný popis projektu XXX – Komerční a obytný soubor zpracovaný xxx, s.r.o., žádost o stavební povolení společnosti XXX, a.s. podaná dne 20. 7. 2009, kopie zákresu do katastrální mapy stavby, výzva stavebního úřadu k odstranění nedostatků v žádosti o vydání stavebního povolení a vyjádření Úřadu městské části Brno – Královo Pole ze dne 18. 3. 2010) žalovaný dospěl k závěru, že se žalobce vytýkaného disciplinárního provinění dopustil. Z rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že si dostatečným způsobem obstaral podklady pro své rozhodnutí a jeho závěr má oporu ve spisovém materiálu.

Jako nedůvodnou posoudil soud námitku žalobce týkající se procesního pochybení spočívajícího v tom, že rozsudek Stavovského soudu byl vydán při jednání dne 24. 8. 2010, při kterém nebyl žalobce přítomen a ke kterému nebyl ani řádně předvolán. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že Stavovský soud nařídil první jednání v předmětné disciplinární věci na den 29. 4. 2010. Z tohoto jednání se žalobce bez uvedení důvodu e-mailem dne 28. 4. 2010 omluvil. Z dalšího jednání nařízeného na den 3. 6. 2010 se žalobce omluvil z důvodu nemoci, bez doložení dokladu o zdravotní (pracovní) neschopnosti. Z jednání dne 8. 7. 2010 se žalobce opětovně omluvil z důvodu nehody v den jednání, bez následného doložení. Žalobce byl následně předvolán na den 24. 8. 2010. Tato zásilka se Stavovskému soudu vrátila z důvodu jejího nevyzvednutí žalobcem. Z originálu uvedené zásilky založené ve správním spise vyplývá, že tato byla doručována žalobci na adresu xxx xxx (stejně jako všechny předchozí zásilky obsahující předvolání k jednání na den 29. 4. 2010, 3. 6. 2010 a 8. 7. 2010, jejichž převzetí žalobce stvrdil svým podpisem) a byla uložena u doručujícího orgánu (provozovatele poštovních služeb – České pošty s.p.) dne 15. 7. 2010 a tento den byla rovněž připravena k vyzvednutí. Jako nevyzvednutá poté byla žalovanému vrácena dne 31. 7. 2010. Dne 24. 8. 2010 proběhlo před Stavovským soudem ústní jednání v nepřítomnosti žalobce, při kterém byl vynesena shora citovaný rozsudek.

Vzhledem k tomu, že zákon č. 360/1992 Sb. ani vnitřní předpisy České komory architektů neobsahují vlastní úpravu způsobu doručování písemností, vycházel soud při posuzování uvedené námítky z úpravy doručování písemností zakotvené v zákoně č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 500/2004 Sb.). Dle ustanovení § 23 odst. 1 tohoto zákona nebyl-li v případě doručování podle § 20 (doručování fyzickým osobám) adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží. Podle odstavce 3 uvedeného ustanovení písemnost se uloží:

- a) u správního orgánu, který ji vyhotovil, nebo
- b) u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jejich prostřednictvím.

Podle odstavce 4 uvedeného ustanovení se adresát vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, od kdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil. Dle ustanovení § 24 odst. 1 uvedeného zákona jestliže si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty.

Z uvedeného vyplývá, že předmětná písemnost - předvolání k jednání Stavovského soudu na den 24. 8. 2010- byla žalobci doručena v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. náhradním způsobem, tzv. fikcí, a to dne 25. 7. 2010.

Lze tedy uzavřít, že žalobce byl k jednání Stavovského soudu na den 24. 8. 2010 řádně předvolán a vzhledem k tomu, že se k tomuto jednání (stejně jako k předchozím nařízeným jednáním) bez náležité omluvy nedostavil, byly splněny podmínky pro postup dle § 40 odst. 1 Disciplinárního a smírčího řádu České komory architektů, tedy pro jednání v nepřítomnosti žalobce.

Žalobce konečně namítal, že uložená sankce je nepřiměřená, zcela neodůvodněná a v tomto směru jsou rozhodnutí správních orgánů obou stupňů nepřezkoumatelná. Tuto námitku shledal soud jako důvodnou.

Z ustanovení § 20 odst. 1 zákona č. 360/1992 Sb. vyplývá, že za závažné nebo opětovné porušení povinnosti autorizované osoby stanovené tímto zákonem Komora uloží, nejde-li o trestný čin, některé z disciplinárních opatření uvedených pod písmeny a) až d).

V posuzovaném případě bylo žalobci za disciplinární provinění – porušení povinnosti uložené v ustanovení § 26 odst. 3 Profesního a etického řádu České komory architektů uloženo disciplinární opatření – pozastavení autorizace na dobu 1 roku (§ 20 odst. 1 písm. c) zákona č. 360/1992 Sb.). Stavovský soud ve svém rozhodnutí pouze konstatoval skutková zjištění, na základě nichž dospěl k závěru o naplnění vytýkaného disciplinárního provinění. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí však není seznatelná jakákoliv úvaha, na základě níž správní orgán dospěl k závěru o nutnosti uložení právě tohoto disciplinárního opatření, a to za situace, kdy zákon č. 360/1992 Sb. v ustanovení § 20 odst. 1 umožňuje uložení i jiných druhů disciplinárních opatření, mírnějších i přísnějších, a to se zřetelem, zda se jedná o závažné nebo opětovné disciplinární provinění. Rovněž tato kritéria správním orgánem prvního stupně hodnocena nebyla. Uvedený nedostatek nebyl napraven ani napadeným rozhodnutím, ve kterém odvolací orgán pouze konstatoval, že vzhledem k tomu že odvolání žalobce neobsahovalo žádné důvody, posoudil průběh disciplinárního řízení a neshledal žádné skutečnosti, které by zpochybňovaly jeho správnost.

S ohledem na shora uvedené je na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů v části týkající se uložení disciplinárního opatření za disciplinární provinění třeba pohlížet jako na rozhodnutí v této části nepřezkoumatelná. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani vyjádření žalovaného k obsahu podané žaloby, ve kterém žalovaný rozvedl, jakými úvahami byl veden při posuzování dané věci. Nedostatek odůvodnění rozhodnutí vydaného ve správním řízení nemůže být dodatečně zhojen případným vyjádřením k podané žalobě. Obdobně konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13.10.2004, č.j. 3 As 51/2003-58, kde uvedl, že nedostatek odůvodnění rozhodnutí vydaného ve správním řízení nemůže být dodatečně zhojen

případným podrobnějším rozbořem právní problematiky učiněným až v kasační stížnosti brojící proti rozhodnutí soudu, jímž bylo správní rozhodnutí zrušeno jako nepřezkoumatelné pro nedostatky v odůvodnění.

Z tohoto důvodu postupoval soud podle ustanovení § 78 odst. 1 s.ř.s. a žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.) a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci žalobcem zaplacený soudní poplatek z podané žaloby v částce 2 000 Kč a dále odměnu právního zástupce žalobce JUDr. Romana Haise, advokáta a jeho hotové výdaje. Výše mimosoudní odměny je v daném případě tvořena náklady právního zastoupení za 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení, podání žaloby) po 2 100 Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Dále žalobci přísluší náhrada hotových výdajů jeho právního zástupce ve výši 600 Kč za 2 úkony právní služby po 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Protože zástupce žalobce je advokát, který doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tento povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.) ve výši 21 %. Částka daně činí 1 008 Kč. Celková výše nákladů řízení žalobce tedy činí 7 808 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. dubna 2015

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
J.H.